

Dr Tiberius Rata, Ezra- Nehemiasz, sesja 10, Nehemiasz 9-10

© 2024 Tiberius Rata i Ted Hildebrandt

Takie jest nauczanie doktora Tiberiusa Raty na temat Ezdrasza i Nehemiasza. To jest sesja 10, rozdziały Nehemiasza 9-10.

Proszę, otwórzcie swoją Biblię na 9 rozdziale Nehemiasza. W rozdziale 9 głównym motywem jest Bóg i to, czego dokonał.

Właściwie ten rozdział jest prawdopodobnie jedną z najdłuższych zapisanych modlitw w Biblii, zaczynającą się od wersetu 1.

1 A dwudziestego czwartego dnia tego miesiąca zebrał się lud Izraela, poszcząc i w worach, i z ziemią na głowach. **2** I Izraelici *oddzielili* się od wszystkich cudzoziemców, powstali i wyznali swoje grzechy oraz winy swoich ojców. **3** I **wstali na swoich miejscach**, i przez kwadrans dnia czytali Księgę Prawa Pana, BOGA SWEGO; przez drugą ćwiartkę z tego wyznawali i oddawali cześć PANU, Bogu swemu.

A następnie w wersecie 4 mamy grupę Lewitów i pięciu. A Biblia mówi, mówili: Wstańcie i błogosławcie Pana, Boga waszego, od wieków po wieki. Błogosławione niech będzie Twoje chwalebne imię, które jest wywyższone ponad wszelkie błogosławieństwo i chwałę.

Następnie możesz przejść na język bezpośredni.

6^b „Ty jesteś PANEM , ty sam. Ty stworzyłeś niebo, niebo niebios i cały ich zastęp, ziemię i wszystko, co na niej, morza i wszystko, co w nich jest; i strzeżesz ich wszystkich; a zastęp niebieski oddaje ci pokłon.

Pamiętajcie, że zarówno Ezdrasz, jak i Nehemiasz byli mężczyznami i kobietami modlitwy. A teraz przywódcy podążają za ich przykładem. A po dniu uczy następowały dni postu.

A teraz mamy ludzi czytających Prawo, wyznających swoje grzechy i oddających cześć Panu. I w tej modlitwie, którą rozpoczynają w rozdziale 9, znowu wszystko kręci się wokół Boga. To coś w rodzaju lekcji teologicznej.

Kto jest Bogiem? Po pierwsze, Bóg jest wieczny. On jest od wieków na wieki. On nie ma początku ani końca.

Powtórzę: nie jest to nowa koncepcja. Ludzie wiedzieli to już wcześniej. Spójny temat ukazuje, że Bóg jest Bogiem prawdziwym i Bogiem Stwórcą.

1 Kronik 16, Psalm 90, Objawienie 1:8. Bóg jest nie tylko wieczny, ale nie ma innego prawdziwego Boga, jak tylko Sam Bóg. Ty jesteś jedynym Panem. Jesteś jedynym Jahwe.

Jest to stanowcze potwierdzenie wyjątkowości Boga. Nie tylko to, ale Bóg jest Bogiem Stwórcą. Masz słowa niebo, ziemia, morza.

Wszystkie te słowa przypominałyby ludziom 1. rozdział Księgi Rodzaju, który mówi o opisie stworzenia. Bóg jest nie tylko wieczny, ale jest jedynym prawdziwym Bogiem. On jest Bogiem Stwórcą.

Ale to On podtrzymuje swoje stworzenie. W rezultacie stworzenie powinno czcić Boga. A modlitwa nadal pokazuje, że Bóg nie tylko jest wielki i godny chwały.

Znowu wracamy do początku. Błogosławione niech będzie Twoje chwalebne imię, które jest wywyższone ponad wszelkie błogosławieństwo i chwałę. Jesteś Panem.

Ty sam. Ty stworzyłeś niebo i niebo nad niebiosami. Co więcej, Bóg wybrał Izrael i troszczył się o niego.

Chociaż niektórym nie podoba się ta koncepcja Bożego wyboru, doktryna wybrania jest zawsze obecna w Piśmie Świętym. I przypominają o tym w modlitwie.

7 Ty jesteś PAN , Bóg, który wybrał Abrama, wyprowadził go z Ur chaldejskiego i nadał mu imię Abraham. **8** Znalazłeś przed sobą jego serce wierne i zawarłeś z nim przymierze, że da jego potomstwu ziemię Kananejczyka, Chetyty, Amoryty, Peryzzyty, Jebusyty i Girgazyty. I dotrzymałeś słowa, bo jesteś sprawiedliwy.

Zatem w modlitwie nadal wychwalają Boga.

W tym przypadku za to, że wybrał Abrahama. Powtórzę jeszcze raz: doktryna wyboru jest bardzo, bardzo ważna. Bóg nie wybrał Abrahama ze względu na to, kim był, ale ze względu na to, kim był Bóg.

I On jest Bogiem, który dotrzymał swojej obietnicy. I On jest Bogiem, który widzi, począwszy od wersetów 9,

9: „I widziałeś ucisk naszych ojców w Egipcie, i słyszałeś ich wołanie nad Morzem Czerwonym, **10** i dokonywaliście znaków i cudów przeciwko faraonowi i wszystkim jego sługom, i całemu ludowi jego ziemi, bo wiedzieliście, że postępowali arogancko wobec naszych ojców. I wyrobiłeś sobie sławę, i tak jest aż do dnia dzisiejszego. **11** I rozdzieliłeś przed nimi morze,

więc teraz modlitwa przechodzi przez historię. A teraz przechodzimy od Abrahama do wydarzenia Exodusu, które ponownie jest najważniejszym aktem Bożym dla Izraelitów.

Ilekoć widzisz w Starym Testamencie, mówią o Bogu. Ostatecznie będą odnosić się do Boga, który wyprowadził ich z Egiptu. Wydarzenie Exodus jest bardzo, bardzo ważne.

Widziałeś ucisk naszych ojców w Egipcie i słyszałeś ich wołanie nad Morzem Czerwonym, i dokonywałeś znaków i cudów przeciwko faraonowi i wszystkim jego sługom, i całemu ludowi jego ziemi. Wiedzieliście bowiem, że postępowali zuchwale wobec naszych ojców i wyrobiliście sobie sławę aż do dnia dzisiejszego i rozdzieliliście przed nimi morze.

więc przez środek morza po suchym lądzie, a ich ścigających wrzuciliście w głębinę, jak kamień w potężne wody. Nawiasem mówiąc, Bóg nie tylko dał im zwycięstwo w Wyjściu, co jest wielkim wydarzeniem historycznym, ale Bóg poprowadził ich na pustynię.

Wiersz 12: Przez słup obłoku prowadziłeś ich w dzień, a przez słup ognia w nocy, aby im oświetlić drogę, którą powinni iść.

Powtórzę raz jeszcze: Bóg nie jest tylko Bogiem, który ich powołuje. Bóg jest Bogiem, który ich prowadzi każdego dnia.

13 Zstąpiłeś na górę Synaj i rozmawiałeś z nimi z nieba, i dałeś im dobre zasady i prawdziwe prawa, dobre ustawy i przykazania, **14** i oznajmiłeś im swój święty szabat i dałeś im przykazania, ustawy i prawo przez Mojżesza, sługę twego.

Powtórzę raz jeszcze: jest to swego rodzaju lekcja historii, ale w formie modlitwy. I to, co tu widzicie, to kontrast pomiędzy Bogiem, który jest wierny, a ludźmi, którzy nie są.

Jest napisane, począwszy od wersetów 15,

15 Dałeś im chleb z nieba, gdy byli głodni, i wyprowadziłeś dla nich wodę ze skały, gdy byli spragnieni, i powiedziałeś im, aby weszli i posiadli ziemię, którą przysiągłeś im dać.

I możesz pomyśleć: cóż, teraz następuje następująca sytuacja i ludzie byli posłuszni.

Ale nie, wierność Boga przeciwstawiona jest niewierności ludzi. Zaczynając od wersetów 16,

16 „Lecz oni i nasi ojcowie postępowali zuchwale, nadstawili kark i nie przestrzegali Twoich przykazań. **17** Odmówili posłuszeństwa i nie zważali na cuda, których dokonałeś wśród nich, ale nadwyrężyli kark i wyznaczyli wodza, aby powrócili do niewoli w Egipcie. ^c„Ale Ty jesteś Bogiem gotowym do przebaczenia, łaskawym i miłosiernym, nieskorym do gniewu i obfitującym w niezłomną miłość, który ich nie opuścił.

Widzicie, w przeciwieństwie do fałszywych bogów narodów, które są ślepe, głuche i nieme, zgodnie z Psalmem 115, Jahwe jest Bogiem, który widzi.

Bóg jest Bogiem, który wysłuchuje i wyzwala swój lud poprzez cudowne znaki i cuda. On jest Bogiem, który prowadzi po pustyni, daje im mannę z nieba i wodę ze skały. I choć nie są posłuszni, Bóg nie rezygnuje z nich.

Znamy też historię wyjścia z Egiptu, w której Mojżesz wstawia się za swoim ludem, a Bóg lituje się nad jego zniszczeniem. Modlitwa Mojżesza jest tam bardzo, bardzo ważna. Ale widzimy Boga, który nadal kocha i przebacza.

Bóg, który jest łaskawy, miłosierny, cierpliwy i kochający. I oni to widzą i rozpoznają, że w modlitwie wywyższają tego Boga, który troszczył się i wybrał Izrael. Co więcej, Bóg ponownie prowadził Izrael w wersetach, które właśnie przeczytaliśmy.

W dzień przez słup obłoku, a w nocy w słup ognia. I możesz powiedzieć: wow, ci goście będą teraz posłuszni Bogu i będą Go czcić. Nie, właściwie modlitwa przypomina nam, co zrobili potem.

Nawet wtedy, gdy zrobili sobie złotego cielca i mówili: To jest wasz Bóg, który wyprowadził nas z Egiptu i dopuścił się wielkich bluźnierstw. Ty i Twoje wielkie miłosierdzie nie opuściliście ich na pustyni. Pomyśl o tym, jak poważny był grzech złotego cielca.

Gdy Izrael i Jahwe powiedzą: Tak, tak, będziemy wierni przymierzu. Izraelici robią złotego cielca i oddają cześć złotemu cielcowi. Skąd oni wzięli ten pomysł? Cóż, dostali to od Egipcjan.

Od Boga Apisa, który był Bogiem w postaci byka. I powiedzieli: To jest Bóg, który was wyprowadził z Egiptu. Zaraz po tym, jak powiedzą: „Tak”, idą za innymi bogami.

Jak poważny był to grzech? Niektórzy powiedzieliby, że to jak spanie z prostytutką w noc poślubną. Właśnie powiedziałeś: tak . Właśnie powiedziałeś: „Tak” i zamiast spać z małżonkiem, pójdę spać z prostytutką.

Oto jak ciężki był grzech. Bo jeśli czytasz Księgę Wyjścia, zaraz po tym, jak mówią: „Ja to robię”, w rzeczywistości ścigają innych bogów. A jednak Bóg z nich nie zrezygnował.

Słup obłoku, który ich prowadził w drodze, nie oddalał się od nich za dnia, ani słup ognia w nocy, aby oświetlać im drogę, którą mieli iść. **20** Dałeś swego dobrego Ducha, aby ich pouczał i nie wzbraniałeś swojej manny przed ich ustami, i dałeś im wodę, gdy byli spragnieni. **21** Przez czterdzieści lat utrzymywałeś ich na pustyni i niczego im nie brakowało. Ich szaty nie uległy zużyciu, a stopy nie puchły.

22 „I dałeś im królestwa i narody, i przydzieliłeś im każdy zakątek. I wzięli w posiadanie ziemię Sichona, króla Cheszbonu, i ziemię Oga, króla Baszanu.

Ponownie, kontrast pomiędzy niewiernością ludzi a wiernością Boga w prowadzeniu i zapewnianiu Swego ludu.

Bóg nie tylko zapewnił im pożywienie, ale dał im zwycięstwo nad wrogami. Rozdział 9 jest pięknym przypomnieniem tego, kim jest Bóg. Ale ponieważ Bóg jest kochający i miłosierny, jest także Bogiem, który karci Izrael.

Najmilszą rzeczą, jaką możesz dla kogoś zrobić, jest powiedzenie mu prawdy. I to jest dokładnie to, co czyni Bóg. On ich karci.

Rozmnożyliście się, zaczynając od wersetu 22. Mimo że byli niewierni, Biblia mówi, że było ich

23 Rozmnożyłeś ich dzieci jak gwiazdy na niebie i wprowadziłeś ich do ziemi, do której kazałeś ich ojcom wejść i posiąść. **24** Zatem potomkowie weszli i posiadli tę ziemię, a ty podbiłeś przed nimi mieszkańców tej ziemi, Kananejczyków, i wydałeś ich w ich ręce wraz z ich królami i ludami tej ziemi, aby mogli z nimi postąpić tak, jak im się podobało. **25** I zdobyli miasta warowne i bogatą ziemię, i wzięli w posiadanie domy pełne wszelkich dóbr, cysterny już wyciosane, winnice, sady oliwne i drzewa owocowe w obfitości. Jedli więc i najedli się, utyli i rozkoszowali się Twoją wielką dobrocią.

26 „Mimo to byli nieposłuszni i zbuntowali się przeciwko Tobie, odrzucili Twoje Prawo za swoje plecy i pozabijali Twoich proroków, którzy ich ostrzegali, aby ich zwrócić do Ciebie, i popełniali wielkie bluźnierstwa.

Co zrobił Bóg? Bóg ich ukarał.

27 Dlatego wydałeś ich w ręce ich wrogów, którzy sprawili, że cierpieli. A w czasie swego cierpienia wołali do Ciebie, a Ty wysłuchałeś ich z nieba i według swego wielkiego miłosierdzia dałeś im wybawicieli, którzy ich wybawili z rąk ich wrogów. **28**

Ale gdy odpoczęli, znowu czynili zło przed tobą, a ty wydałeś ich w ręce ich wrogów, tak że mieli nad nimi władzę. A gdy się odwrócili i wołali do Ciebie, wysłuchałeś ich z nieba i wiele razy wybawiłeś ich według swego miłosierdzia.

Cała ta lekcja historii tak naprawdę sięga do Księgi Sędziów, gdzie mamy cykl odstępstwa, gdzie ludzie grzeszą, a Bóg posyła ciemność, albo Madianitów, albo obcy naród, czasem Filistynów, i co wtedy robi lud? ? Wtedy lud woła do Boga i pokutuje, a Bóg w swoim miłosierdziu posyła sędziego, aby wybawił. Pamiętajcie, że ci sędziowie nie byli tacy jak nasi dzisiejsi sędziowie, nosili czarne szaty i mówili, że są winni, a nie winni. Nie, to byli przywódcy cywilni, to byli przywódcy wojskowi i ci sędziowie uwolnili ich z ucisku.

I co robią ludzie? Potem wracają do swojego grzechu, a w Księdze Sędziów jest tych siedem cykli odstępstwa i to właśnie przypomina ludziom ta modlitwa, cykle odstępstwa. Ale za każdym razem, gdy wołają do Boga, Bóg jest kochający i miłosierny, powraca i uwalnia ich. I ostrzegasz ich, począwszy od wersetu 29, aby nakłonić ich do powrotu do Twojego prawa.

Jednak postępowali zuchwale i nie byli posłuszni Twoim przykazaniom, ale zgrzeszyli przeciwko Twoim przykazaniom, a jeśli ktoś je przestrzega, będzie według nich żył, a oni odwrócili uparte ramię, zeszywnieli i nie chcieli być posłuszni. **30** Znosiłeś ich przez wiele lat i ostrzegałeś ich przez swego Ducha przez swoich proroków. Jednak oni nie chcieli słuchać. Dlatego wydałeś ich w ręce narodów tych krajów. **31** Jednakże w swoim wielkim miłosierdziu nie pozbawiłeś ich końca i nie porzuciłeś, bo jesteś Bogiem łaskawym i miłosiernym.

Zatem cykl odstępstwa trwał nadal i zamiast sędziów, Bóg posyła teraz proroków i mówi: Spójrz, zgrzeszyłeś, zwróć się do mnie, pokutuj. Ale nie chcieli tego zrobić, więc Bóg wysłał ich na wygnanie, ich północne królestwo do Asyryjczyków, południowe królestwo do Babilończyków, ale potem sprowadził ich z powrotem do ziemi. Wszystko dotyczy Boga.

Bóg, który karze grzech, który karcie swój lud, ale ostatecznie Bóg, który daje łaskę. Wersety 38-31, o tym jest mowa. Niemniej jednak w swoim wielkim miłosierdziu nie pozbawiłeś ich końca ani nie porzuciłeś, bo jesteś Bogiem łaskawym i miłosiernym.

więc Bóg tak czynił w przeszłości, teraz w modlitwie zwracają się do Boga: Panie, wiem, że czyniłeś to w przeszłości, uczyn to samo dla nas w teraźniejszości. Dlatego werset 32 mówi:

32 „Teraz więc, Boże nasz, wielki, potężny i straszny Boże, który dochowuje przymierza i niezłomnej miłości, niech nie wydają Ci się małe wszystkie trudności, które spadły na nas, na naszych królów, na naszych książąt, na naszych kapłanów nasi

prorocy, nasi ojcowie i cały wasz lud od czasów królów asyryjskich aż do dnia dzisiejszego. **33** Jednak byłeś sprawiedliwy we wszystkim, co na nas przyszło, bo postępowałeś wiernie, a my postępowaliśmy niegodziwie. **34** Nasi królowie, nasi książęta, nasi kapłani i nasi ojcowie nie przestrzegali Twojego Prawa i nie zwracali uwagi na Twoje przykazania i ostrzeżenia, które im dałeś. **35** Nawet w ich własnym królestwie i pośród Twojej wielkiej dobroci, którą im dałeś, i na rozległej i bogatej ziemi, którą przed nimi postawiłeś, nie służyli Ci ani nie odwrócili się od swoich niegodziwych uczynków. **36** Oto dzisiaj jesteśmy niewolnikami; w ziemi, którą dałeś naszym ojcom, aby mogli cieszyć się jej owocami i dobrymi darami, oto jesteśmy niewolnikami. **37** A jego obfity plon trafia do królów, których ustanowiłeś nad nami z powodu naszych grzechów. Władają naszymi ciałami i naszym bydłem, jak im się podoba, i jesteśmy w wielkim ucisku.

38 ^e „Z tego powodu zawieramy pisemne przymierze; na zapieczętowanym dokumencie są imiona *naszych* książąt, naszych Lewitów i naszych kapłanów.

Tak naprawdę modlitwa kończy się myślą, że hej, z powodu tego wszystkiego jesteśmy gotowi ponownie zawrzeć przymierze. I jesteśmy gotowi nie tylko zawrzeć przymierze, ale jesteśmy gotowi go podpisać zgodnie z linią przerywaną.

Chcemy przypieczętować i chcemy to zaangażowanie pokazać na piśmie. Ale jeśli wrócisz, tak naprawdę cały rozdział dotyczy Boga. Jest to dobre podsumowanie Bożego działania, tego, kim Bóg jest i czego dokonał.

On jest Bogiem, nie tylko Bogiem Stwórcą, ale Bogiem, który zawiera przymierze ze Swoim ludem. Jest Bogiem, który wysłuchuje modlitw swojego ludu. Aby ich wyprowadzić z Egiptu, musi dokonać wielu znaków i cudów.

Ale nie tylko to, Bóg daje im prawa. Biblia mówi: dobre prawa. Prowadzi ich, daje manę z nieba, prowadzi Swoim Duchem, wspiera Swoją lud i ostatecznie Bóg daje zwycięstwo.

Mówili, że ze względu na to, kim jest Bóg i czego dokonał, chcemy podpisać przymierze. Chcemy wrócić, chcemy spisać obietnice i chcemy przypieczętować przymierze.

Zatem rozdział 10 dotyczy przymierza, sygnatariuszy, obietnic i postanowień.

Wcześniej pokazałem wam pieczęć Tema z rozdziału 7. Zatem na tych pieczęciach macie imiona Nehemiasza, syna Chakaliasza, Zachariasza i innych tutaj. Ale na liście znajduje się 21 kapłanów, 17 Lewitów i 44 świeckich przywódców. Wszystko to zostało wymienione w rozdziale 10.

Chcą zawrzeć przymierze z Bogiem. I w tych obietnicach oni także składają, w tym przymierzu oni składają obietnice. A obietnice, co ciekawe, nie są zupełnie nowe.

Złożyli te obietnice już wcześniej, wersety 28 i 29.

28 „Pozostała ludność: kapłani, Lewici, odźwierni, śpiewacy, słudzy świątyni i wszyscy, którzy oddzielili się od narodów tych krajów dla Prawa Bożego, ich żony, ich synowie, ich córki, wszyscy, którzy mają wiedzę i zrozumienie, **29** przyłączcie się do swoich braci i dostojników, i złożcie przekleństwo i przysięgę, że będziecie postępować zgodnie z Prawem Bożym danym przez Mojżesza, służyć Bożego, oraz przestrzegać i wykonywać wszystkie przykazania Pana, NASZEGO Pana, Jego praw i ustaw .

Widzicie, oni usłyszeli prawo, a teraz powiedzieli: Chcemy przestrzegać prawa i chcemy zawrzeć przymierze.

I nie tylko chcemy to zrobić słowem, ale chcemy to zapieczętować w dokumencie. A przysięga ludu została wzmocniona nawet przekleństwem. Williamson w swoim komentarzu stwierdza, że była to prawdopodobnie rytualna akceptacja jakiejś formy wyroku, o którym wiedzieli, że sprawiedliwie na nich spadnie, jeśli przekroczy warunki swojego zobowiązania.

Obiecują, że co zrobią? Cóż, zastrzeżenia znajdują się w wersetach 30 do 39 i znowu dotyczą małżeństw mieszanych. Nie oddamy naszych córek ludom tej ziemi ani nie weźmiemy ich córek dla naszych synów. A jeśli w dzień szabatu ludy tej ziemi przyniosą towary lub zboże, nie będziemy od nich kupować ani w dzień szabatu, ani w dzień święty.

Widzisz, co się tutaj dzieje, postanowienia dotyczą kilku rzeczy. Przede wszystkim z małżeństwami mieszanymi. Ponownie, małżeństwa mieszane z innymi narodami były problemem.

A teraz mówią: znowu zawieramy przymierze, że nie oddamy naszych córek ludom tej ziemi ani nie weźmiemy ich córek dla naszych synów. Ponownie, nie jest to pierwszy raz, kiedy poruszana jest kwestia małżeństw mieszanych, ale powraca ona do tego tematu. Ale zauważcie, to idzie dalej.

Kiedy zawierasz przymierze z Bogiem, kiedy pojawia się transformacja, zmienia się sposób prowadzenia biznesu. I to właśnie dzieje się w wersecie 31.

Jeśli ludy tej ziemi przywożą towary lub zboże w dzień szabatu, nie będziemy od nich kupować w dzień szabatu.

To jest święty dzień. Widzisz, kiedy następuje zmiana, zmienia się każdy aspekt życia. Osobiste, biznesowe i nie tylko, ale zmienia się to, co dają Bogu.

Zmienia się także to, co robią ze swoimi pieniędzmi. To właśnie masz w wersecie 32.

Bierzemy na siebie obowiązek oddawania co roku trzeciej części szekla na służbę domu Bożego.

A teraz coś ciekawego. Prawo mówiło o połowie szekla, ale ci goście mówią o jednej trzeciej szekla. Można to bardzo łatwo wyjaśnić ze względu na system monetarny.

System pieniężny w Persji byłby inny niż w przeszłości. To prawdopodobnie jest jak dolar amerykański w stosunku do euro. One nie są takie same.

Dlatego prawdopodobnie nastąpiła tutaj zmiana z połowy na trzecią. Ale oni powiedzieli: Chcemy dawać pieniądze na służbę domu Bożego, na szekla, na zboże, na wszystko, co dzieje się w świątyni.

W wersecie 35, mówią, zobowiązujemy się do co roku przynosić do domu Pańskiego pierwociny ziemi i pierwociny każdego drzewa.

To nie było nic nowego. To było w prawie. Ale teraz zawierają przymierze, że wrócą i zajmą się tym, czym powinni się zająć w domu Pańskim.

Co więcej, jak mówi werset 38, będziemy przynosić dziesięcinę. Ponownie, prawo: przywróć dziesięcinę. Widzisz, kiedy zawierasz przymierze, że będziesz posłuszny Bogu, wszystko się zmienia w relacjach, w biznesie i w tym, co robisz ze swoimi pieniędzmi.

Powiedzieli, a ostatni werset jest kluczowy: Nie zaniedbamy domu naszego Boga. Myśleć o tobie. Co robisz ze swoimi pieniędzmi? Czy uważasz, że to słuszne przed Bogiem, że płacisz więcej za telewizję kablową niż to, co oddajesz kościołowi? Czy to słuszne, że płacisz więcej za rachunek telefoniczny niż to, co dajesz misjonarzom? Nie wiem.

Musisz zadać sobie pytanie przed Bogiem. Nie mogę odpowiedzieć na to pytanie za ciebie i ty nie możesz odpowiedzieć za mnie. Ale widzimy tu zobowiązanie, przymierze.

I nie tylko chcą zawrzeć przymierze, ale też je przypieczętują i podpiszą. A ludzie chcą czynić to, co słuszne, ponieważ w konfrontacji ze słowem Bożym, słowo Boże, jak mówi List do Hebrajczyków, jest aktywne, żywe i przenikliwe. I to właśnie tutaj robi, wprowadzając pewne kluczowe zmiany, zmiany widoczne w związkach, w sposobie

prowadzenia interesów, w tym, co robią z tym, co daje im Bóg i co robią ze swoimi pieniędzmi.

Zmiana musi być zmianą, która jest widoczna nie tylko wewnętrznie, ale będzie także widoczna na zewnątrz.

Takie jest nauczanie doktora Tiberiusa Raty na temat Ezdrasza i Nehemiasza. To jest sesja 10, rozdziały Nehemiasza 9-10.